

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoP/17/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8724200791
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8724200791.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu JUDr. Ingrid Kalinákovej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci starostlivosti o maloletú R. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpenú v konaní kolíznym opatrovníkom Ú. C., G. D. Z. M. C., dieťa rodičov: matky N. W. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom U.É. F. XX, XXX XX D. U., právne zastúpenej JUDr. Ivetou Pálffy Fabianovou, advokátkou, so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Štefánikovo námestie 5, 052 01 Spišská Nová Ves a otca V. I. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XX, XXX XX C., právne zastúpeného JUDr. Marcelom Kohútom, advokátom so sídlom v Poprade, Nám. sv. Egídia 95, 058 01 Poprad, v konaní začatom na návrh otca o zrušenie vyživovacej povinnosti, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 15P/6/2024 - 120 zo dňa 29.11.2024, takto

rozhodol:

- Mení rozsudok tak, že: návrh zamieťa.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Otec maloletého dieťaťa podal na príslušný súd návrh na zrušenie výživného vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Poprad č. k. 15P/257/2019 - 590 zo dňa 21.02.2023, ako aj na zverenie dieťaťa do striedavej starostlivosti oboch rodičov.

K podanému návrhu sa vyjadrila matka, ktorá s návrhom otca na zrušenie výživného nesúhlasila. Kolízny opatrovník vo veci uviedol, že zmenu pôvodného rozhodnutia ponecháva na zváženie súdu.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Poprad ako súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pod č. k. 15P/6/2024 - 120 dňa 29.11.2024 tak, že:

I. M e n í sa rozsudok Okresného súdu Poprad č.k. 15P/257/2019 - 590 zo dňa 21.2.2023 v časti III. tak, že výživné určené zo strany otca na mal. R. v sume 120,- eur mesačne, sa z r u š u j e ku dňu 1.12.2024.

II. Počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné n e u r č u j e.

III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

3. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zrušil výživné určené zo strany otca na maloletú R. v sume 120 eur mesačne od 01.12.2024. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil poukazom na zistený skutkový stav, ako aj citáciou príslušných ustanovení Zákona o rodine § 62 ods. 1, 2, 5, 6, § 75 ods. 1,

§ 78 ods. 1 a čl. 5 Zákona o rodine, ako aj príslušného ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého rozhodol o trovách konania.

4. Rozsudok odôvodnil súd prvej inštancie poukazom na to, že z vykonaného dokazovania, výsluchom účastníkov konania, ako aj listinných dokladov mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Poprad pod sp. zn. 15P/27/2019 - 590 dňa 21.02.2023 bolo manželstvo rodičov maloletého dieťaťa rozvedené a maloletá R. zverená do striedavej starostlivosti rodičov v týždenných intervaloch, pričom otec dieťaťa bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej R. sumou 120 eur mesačne. Súd prvej inštancie poukázal na majetkové a finančné pomery obidvoch rodičov a argumentoval ďalej tým, že pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase vydania nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov, či už na strane dieťaťa alebo povinného rodiča.

Súd prvej inštancie porovnal pomery v čase predchádzajúceho rozhodnutia a mal za preukázané, že došlo k určitej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu pôvodného rozhodnutia, pričom na strane otca došlo síce k čiastočnému zvýšeniu príjmu, avšak ustálila sa aj vyživovacia povinnosť k maloletému S., na ktorého v súčasnej dobe otec platí výživné vo výške 170 eur mesačne. Z výpovedí rodičov maloletej R., ako aj ich právnych zástupcov bolo preukázané, že otec sa taktiež podieľa na nákladoch pre maloletú R., okrem stanoveného výživného hradí tenisový krúžok vo výške 60 eur mesačne a v čase jeho osobnej starostlivosti v rámci týždenných intervalov sa podieľa aj na priebežných nákladoch na dieťa, ktoré sú s týmito v čase jeho starostlivosti spojené.

Súd prvej inštancie zároveň v odôvodnení poukázal na to, že pokiaľ sa týka pomerov na strane matky, táto ako konateľka spoločnosti nemá vyplácané žiadne odmeny a ako zamestnanec firmy v uplynulom roku poberala priemerný mesačný zárobok vo výške 705 eur. Súd prvej inštancie zároveň argumentoval tým, že podľa portálu Ministerstva práce je priemerná mesačná mzda na pozíciu čašník v regióne C. cca 1 050 eur v čistom. Matka iné vyživovacie povinnosti nemá, hradí všetky poplatky týkajúce sa školy, školských potrieb a vyživovacej povinnosti k maloletej R.. Obaja rodičia zabezpečujú v rámci výkonu striedavej starostlivosti priebežne všetky potreby maloletej R. a dieťa síce má u matky vyšší štandard ako konštatoval súd prvej inštancie v súvislosti s možnosťou trávenia dovolení, voľného času, víkendových pobytov, avšak bolo preukázané, že tieto v podstate hradí priateľ matky, ktorý nemá k dieťaťu vyživovaciu povinnosť. Súd však poukázal na to, že na strane matky sú možnosti a schopnosti, na základe ktorých by mohla dosahovať vyšší príjem ako 705 eur.

Súd prvej inštancie argumentoval poukazom na Metodiku určenia výživného, pričom na maloletú R. výživné by predstavovalo teoreticky 224 eur, čo je 14 % z príjmu, pri striedavej starostlivosti by to bolo 112 eur na jedného z rodičov. Výživné zrušil súd prvej inštancie k 01.12.2024, nakoľko otec doposiaľ výživné hradil pravidelne a uhradil aj v mesiaci november 2024 vo výške 120 eur. Maloletá R. v priebehu realizácie striedavej starostlivosti má mať od oboch rodičov priebežne hradené všetky výdavky, pričom obaja sú povinní na dieťa prispievať približne rovnako. Teda aj otec je povinný na dieťa prispievať aj nákladmi na školu, voľnočasové aktivity, výdavky v súvislosti so zdravotným stavom, na ktorých sa doposiaľ v prevažnej miere podieľala matka.

III. Odvolanie matky a vyjadrenie účastníkov

5. Proti rozsudku podala odvolanie matka maloletej R., ktorá argumentovala tým, že jej príjem je podstatne nižší ako príjem otca a pri striedavej starostlivosti ohľadom maloletej R. ich výdavky sú neporovnateľné, pretože ona zabezpečuje všetky podstatné výdavky, ktoré sú spojené so školou, mimoškolskými činnosťami, ako aj krúžkami, lekármi, oblečením. Otec poberá tak daňový bonus, ako aj prídavky a má vyšší príjem. Dôvodila ďalej tým, že na dovolenkách a na pobytoch, ktoré hradí v prevažnej miere jej partner sa zúčastňuje aj maloletá R., voči ktorej nemá jej partner žiadnu vyživovaciu povinnosť. Podľa matky dospel súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vyhodnotil nesprávne jej príjem, ako aj o to, že maloletá R. má u nej nadštandardné zabezpečenie, a to len vďaka jej partnerovi, ktorý pracuje síce v H., ale v ich domácnosti sa zdržuje minimálne len cez víkend.

Uviedla, že otec dieťaťa nijakým spôsobom neutrpel žiadnu ujmu ani sa neznížila jeho životná úroveň, z toho dôvodu, že by platil výživné na maloletú R.. Matka má za to, že záujem dieťaťa je prvoradý v takýchto konaniach a nikdy nie je v záujme dieťaťa, aby bolo ochudobnené o to čo predstavuje výživné. Obidvaja s otcom dieťaťa majú výdavky na bývanie, stravu a bežný život, ale otec poberá všetky benefity na

dieťa, ako už uviedla, teda aj prídavky aj bonus. Návrh na zrušenie výživného otec oprel o fungovanie jej partnera, čomu oponovala matka tým, že jej partner nemá voči maloletej R. žiadne rodičovské povinnosti. Podľa nej bývalý manžel vôbec nepreukázal svoje výdavky.

Zároveň poukázala na to, že súd neúplne a nesprávne zistil skutočný stav vecí a má za to, že napriek vykonanému dokazovaniu nebolo správne vyhodnotené ani to, že otec má vyššiu životnú úroveň ako ona. Nebol správne zistený skutočný stav vecí s poukazom opätovne na jej partnera, pričom otec dieťaťa poberá všetky benefity od štátu.

Podľa jej názoru bol nesprávne zistený skutočný stav vecí v tom, že otcom dieťaťa bolo poukazované na to, že podniká matka napriek tomu, že zatiaľ výnosy z jej podnikania sú minimálne. Je zamestnaná v hotelierstve a reštauračných službách, ktorých úroveň v súčasnej dobe je na minime. Neexistujú žiadne dôvody, aby bolo otcovmu návrhu vyhovie, a preto žiada rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ona býva v nájme, za ktorý musí platiť, na rozdiel od bývalého manžela, ktorý obýva ich spoločný byt spolu s partnerkou a jej dvoma deťmi.

6. K podanému odvolaniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník písomným podaním z 13.01.2025 a uviedol, že ako kolízny opatrovník trvá na všetkých svojich prednesoch, ktoré predniesol počas konania na Okresnom súde v Poprade. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že maloletá R. je zverená na čas po rozvedení rodičom do striedavej starostlivosti v týždenných intervaloch a bola určená vyživovacia povinnosť vo výške 120 eur zo strany otca. S poukazom na skutočnosti, že maloletá R. navštevuje školu a má bežné výdavky, ktoré väčšinou hradí matka, ponecháva rozhodnutie o zrušení vyživovacej povinnosti zo strany otca na maloletú R. na úvahu súdu.

7. K podanému odvolaniu sa vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu otec maloletej R., ktorý uviedol, že každý z rodičov je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletemu dieťaťu a pri určení výšky výživného pre maloleté dieťa, okrem príjmu povinného rodiča, sa má prihliadať aj na jeho majetkové pomery a možnosti a schopnosti. Poukázal na to, že maloletá R. navštevuje základnú školu, má dva záujmové krúžky tenis a detský ľudový súbor W.. Každý z rodičov hradí poplatky za jeden krúžok. Otec ďalej argumentoval vo vyjadrení tým, že je toho názoru, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo aj vo vzájomnej súvislosti a dospel jednoznačne k správnym skutkovým zisteniam a správne vo veci rozhodol. Poukázal na predchádzajúce rozhodnutie, ako aj na životnú úroveň matky, ako aj na dôvody, ktoré uviedol v podanom návrhu. Matkou deklarované dôvody nepovažuje za preukázané, že hradí na maloletú R. počas výkonu striedavej starostlivosti viac finančných prostriedkov ako on. Ohľadom skutočností, ktoré uviedol vo vyjadrení má za to, že konajúci súd rozhodol správne. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a zamietnuť odvolanie matky.

8. K podanému vyjadreniu otca podala stanovisko matka zo dňa 27.01.2025, pričom argumentovala tými istými dôvodmi ako bolo uvedené v odvolaní a navrhla opätovne, aby odvolací súd vyhovel jej odvolaniu v celom rozsahu. Pritom dôvodila, že ponechanie výživného je najschodnejšou cestou, pretože ona hradí oveľa viac výdavkov ako otec a práve stanovené výživné od otca jej kompenzuje to, že otec neplatí takmer nič. Nevraživosť na strane otca voči nej určite nepominie, ale nebude sa vyhrocovať, lebo budú v kontakte len na nevyhnutný čas a komunikácia sa nebude týkať ničoho iného, iba dcéry.

9. Opätovne sa vyjadrila matka písomným stanoviskom doručeným súdu prvej inštancie 05.02.2025, pričom argumentovala, že celé vyjadrenie otca je formálne, neobsahuje v sebe jednu relevantnú informáciu, na základe ktorej by nemalo byť jej odvolaniu vyhovie. Otec dieťaťa sa zjavne nedokáže zmieriť s tým, že má priateľa, ktorý ju občas pozve na dovolenku. Nie je pravdou, že by otec nemohol R. niekam zobrať, či zaplatiť nejaký výlet. Ona uhrádza z výživného aspoň časť toho, čo R. potrebuje čo sa týka školy a mimoškolskej činnosti. Opätovne poukázala na to, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil to, že má partnera, ako aj to, že má možnosť viacej zarábať. Navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie, pričom opätovne poukázala na tie isté dôvody, ktoré uviedla v odvolaní.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

10. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v zmysle príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku, v zmysle ustanovenia § 362 ods. 1

CSP, nakoľko odvolanie bolo podané včas oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané s poukazom na ustanovenie § 359 CSP, proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa s poukazom na ustanovenie § 355 ods. 1 CSP, po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti v súlade s § 127 a § 363 CSP a že odvolateľka, použila zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom s poukazom na ustanovenie § 65 CMP a dôvodmi odvolania s poukazom na ustanovenie § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 329 ods. 1 CSP, keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie v jeho napadnutých výrokoch podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, a preto zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že návrh zamietol, nakoľko súd prvej inštancie dodatočne zistil skutkový stav veci, ale jeho rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení (komentár k § 383 CSP).

11. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Odvolací súd sa nestotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, pretože jeho argumentácia nebola vecne správna, objektívna a presvedčivá. Má za to, že všetky dôvody, ktoré odvolateľka uvádza v odvolaní je potrebné inak vyhodnotiť, pričom napadnuté rozhodnutie považuje odvolací súd za predčasne vydané na základe nesprávne právneho posúdenia .

13. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci, avšak napadnutý rozsudok nepovažuje odvolací súd za vecne správny. Na zdôraznenie svojho rozhodnutia pridáva uvedené argumenty.

Odvolací súd zdôrazňuje v prvom rade tú skutočnosť, že súd prvej inštancie zistil skutočný stav veci a vo veci rozhodol bez toho, aby skutočné dôvody podaného návrhu otca na zrušenie výživného voči maloletej R. vyhodnotil podľa právnej normy, ktorú použil správne.

14. Odvolací súd preskúmal rozsudok, pričom predmetom prieskumu s poukazom na obsah preskúmaného napadnutého rozsudku boli argumenty predstavené odvolateľkou v odvolacom konaní a bolo potrebné zo strany odvolacieho súdu posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky za daných skutkových okolností na zmenu rozsahu vydaného rozhodnutia. Odvolací súd zdôrazňuje, že je nepochybné, že otec maloletej R. podal návrh na zrušenie výživného počas nariadenej striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov s týždennými intervalmi vzhľadom k tomu, že výdavky, ktoré má tak matka, ako aj otec, sú na maloletú R. približne rovnaké, pričom dospel k záveru, že matka vzhľadom na svoje podnikateľské zámery by mohla zarábať oveľa viac s poukazom a s dôrazom na tú skutočnosť, že minimálna čistá mzda čašníčky v oblasti U. a C. je 1 050 eur v čistom. Argumentoval týmito skutočnosťami s poukazom na to, že on ako otec nemôže poskytnúť maloletej R. také vymoženosti aké má matka spolu s jej priateľom, nakoľko absolvujú počas roka niekoľko dovolení, výletov. Zabezpečuje maloletej R. nadštandardné vyžitie čo sa týka kultúrnych možností. Na základe týchto skutočností súd prvej inštancie posúdil majetkové pomery, možnosti a schopnosti oboch rodičov oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu, ktoré bolo vydané 21.02.2023 v konaní pod č. k. 15P/257/2019 - 590, v ktorom konaní určil súd prvej inštancie výživné zo strany otca v prospech maloletej R. vo výške 120 eur, avšak dospel k nesprávne právne posúdeniu.

15. Odvolací súd poukazuje na to, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov každého rodiča súd neberie do úvahy len výdavky toho-ktorého rodiča, ale v prvom rade hodnotí a zisťuje schopnosti, možnosti a majetkové pomery toho-ktorého rodiča. Neodôvodnená podľa odvolacieho súdu bola argumentácia otca v návrhu, keď poukazoval na to, že maloletá R. je v domácnosti, kde matka nemá žiadnu inú vyživovaciu povinnosť, všetky výlety a dovolenky si môže dovoliť matka aj napriek tomu, že má podľa nej príjem iba 705 eur. Súdom prvej inštancie posudzované možný vyšší príjem matky s dôrazom na proporcionalitu a možnosť u matky získať až 1 050 eur plat v čistom, ktorý súd zisťoval prostredníctvom portálu www.platy. Na druhej strane boli posúdené súdom prvej inštancie aj majetkové pomery otca, ktorý v súčasnej dobe má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletému S. a hradí mesačne výživné vo výške 170 eur. Uvedenú skutočnosť vyhodnotil súd prvej inštancie ako dôvod na zrušenie výživného pre maloletú R.,

príčom porovnal to, že otec má dve vyživovacie povinnosti a matka len jednu. Vôbec pritom nevzal v úvahu, že otec má v čistom príjme 1 600 eur a matka potencionalny príjem v čistom 1 050 eur.

16. Odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na dokazovanie súdu prvej inštancie, ktoré viedlo súd k záverom ohľadom samotného zrušenia výživného zo strany otca v prospech maloletej R., ako aj k posúdeniu okolností, na základe ktorých súd prvej inštancie vo veci rozhodol. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že došlo k predčasnému vydaniu rozhodnutia, nakoľko pomery na obidvoch stranách sa od poslednej úpravy z 21.02.2023 podstatne nezmenili. Otec síce platil do rozhodnutia súdu prvej inštancie do 01.12.2024 výživné 120 eur na maloletú R., ale zároveň ako vyplýva z dokazovania súdu, poberal daňový bonus a prídavky na maloletú R.. To, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť síce znížilo jeho životnú úroveň, avšak toto nemôže byť v neprospech maloletej R.. Okrem iného, ak na maloletého S., ktorý ešte nenavštevuje školu platí 170 eur, nevidí odvolací súd dôvod, aby nemohol platiť na maloletú R. 120 eur a tým prispievať na zvyšovanie životnej úrovne svojej dcéry. Pokiaľ matka prostredníctvom svojho partnera, ktorý nie je otcom zvyšuje životnú úroveň maloletej R. absolvovaním viacnásobných dovolenkových pobytov, či už na G. alebo v zahraničí, môže on ako otec podieľať sa uvedeným výživným takisto na zvyšovaní životnej úrovne maloletej R., ktorá navštevuje viaceré mimoškolské krúžky, aktivity a má zdravotné problémy. Sám pritom uviedol, že maloletej R. zabezpečuje štandard a všetky potreby bez výnimky má u neho zabezpečené. Ani podľa odvolacieho súdu neobstoja otcove argumenty v návrhu na zrušenie výživného, že môže svojej dcére zabezpečiť rovnaký štandard ako matka. Nič mu nebráni s dcérou absolvovať dovolenku v mieste svojho bydliska, kde sú naše najkrajšie hory. Maloletá R. to určite prijme, pretože bude na dovolenke so svojim otcom, aj keď to nebudú I..

17. V konaní nebola preukázaná žiadna existencia dohody medzi matkou a otcom, avšak čo sa týka striedavej starostlivosti, o ktorej bolo rozhodnuté pôvodným rozsudkom z 21.02.2023 pod č. k. 15P/257/2019 - 590, kde boli posúdené všetky vzájomné okolnosti obidvoch rodičov, tieto sa nezmenili, striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov v týždenných intervaloch zostala, avšak súd prvej inštancie na základe novozistených skutočností, ktoré odvolací súd vyššie popísal, rozhodol tak, že od 01.12.2024 vzhľadom k tomu, že otec v prospech maloletej R. zaslal výživné vo výške XXX eur aj za november, vyživovaciu povinnosť voči nej zo strany otca zrušil týmto dňom, pričom argumentoval poukazom na ustanovenie § 62 ods. 6 Zákona o rodine, ako aj Metodikou určenia výživného na Slovensku. Ako podstatný dôvod vyhodnotil pribudnutie vyživovacej povinnosti na strane otca.

18. Odvolací súd zároveň poukázal na to, že pokiaľ odvolateľka matka maloletej R. nesúhlasila so zrušením výživného na maloletú R., pričom považovala rozhodnutie za vydané na základe nesprávneho právneho záveru a nedostatočne posúdeného skutočného stavu, došlo z jej strany k takýmto argumentom, ktoré presvedčili odvolací súd, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie vyhodnotil ako nesprávne a v rozpore so záujmom maloletej R., ako aj v rozpore s okolnosťami, ktoré boli preukázané súdom prvej inštancie v konaní.

19. Podľa § 111 až § 122 CMP rozhodovanie o výške výživného je v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloleté osoby upravené v týchto ustanoveniach, pričom možno v konaní a začať aj bez návrhu a účastníkom je ten, o koho právach a povinnostiach sa má konať. V prvom rade argumentuje odvolací súd na možnosti a schopnosti obidvoch rodičov, ktorí majú voči maloletej R. rovnaké povinnosti čo sa týka osobnej starostlivosti, ako aj úhrady výživného.

20. Súd prvej inštancie preto podľa odvolacieho súdu nesprávne vyhodnotil existenciu dôvodov na zmenu pôvodného rozsudku ohľadom stanovenej výšky výživného zo strany otca v prospech maloletej R.. Pritom predpokladom takejto zmeny by bola zmena pomerov na strane tak otca, ako aj na strane maloletej R., ktorá je stále žiačkou prvého stupňa základnej školy. Súd prvej inštancie vyhodnotil všetky náklady, ktoré maloletá R. má v súvislosti so školou, mimoškolskou činnosťou, ako aj krúžkami, ktoré hradia obidvaja rodičia každý osobne jeden krúžok. Uvedené skutočnosti súd prvej inštancie hodnotil s poukazom na to, že obidvaja rodičia majú rovnaké povinnosti voči maloletej R., avšak zo skutočného stavu zisteného súdom prvej inštancie nevyplývajú závery, ktoré uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia, s ktorými sa odvolací súd nestotožnil.

21. Odvolací súd zároveň argumentuje tým, že povinnosťou súdu pri určovaní výživného je prihliadať v prvom rade na najlepší záujem dieťaťa, ktorý má relevanciu pri určovaní rozsahu výživného. Každé dieťa má právo mať jasný životný štýl, rastu jeho potreby a je potrebné prihliadať pri stanovení výživného aj

na možné scenáre vývoja dieťaťa. Vzhľadom na tú skutočnosť, že otec a matka sa v dostatočnej miere a rovnakým podielom starajú o fyzický, mentálny, duchovný, sociálny a normálny spôsob života maloletej R., súd prvej inštancie nesprávne a nie v súlade so zákonom načas, pokiaľ bude trvať striedavá osobná starostlivosť v týždenných intervaloch oboch rodičov, výživné zo strany otca zrušil.

22. Odvolací súd po vyhodnotení zisteného skutočného stavu a vyhodnocujúc procesne odvolacie námietky matky v podanom odvolaní, prijal právny záver a má za to, že v danom prípade je dôvodná zmena návrhu zo strany otca, ktorý je v neprospech maloletej R. s poukazom na súčasnú situáciu ohľadom potrieb maloletej R., s poukazom na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca, ako aj matky, ktorá podľa odvolacieho súdu vzhľadom na svoje zameranie v podnikateľskej činnosti a vzhľadom na súčasnú finančnú situáciu v oblasti gastro má nižší príjem ako otec.

Podľa odvolacieho súdu otec maloletej R. za súčasnej situácie by mal byť spokojný, že matka prostredníctvom svojho priateľa, ktorý nikdy nebude otcom maloletej zabezpečuje takto zvýšenú životnú úroveň ich dcéry. Výživné z jeho strany je istotne prostriedkom na zvyšovanie životnej úrovne maloletej R. z jeho strany ako biologického otca.

23. Odvolací súd zdôraznil, že nebolo správne aplikované ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine, preto podľa § 388 CSP odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že podaný návrh otca ako nedôvodný zamietol, pričom plne akceptoval ustanovenie čl. 16 ods. 3 CSP a zásadu zákazu reformationis in peius.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere 3:0 hlasov (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).